

ved disse to Tal, henholdsvis 1,150,873 og 1,312,897, og ud fra disse Tal gør saa det ærede Medlem gældende, at selve Parlamentarismen, selve Flertalsstyret, forfalsskes ved den nuværende Valgkredsordning. Han siger, at den parlamentariske Regerings Eksistensberettigelse er, at den har sin Støtte i et parlamentarisk Flertal, et virkeligt Folkeflertal, og dernæst siger han: Først og fremmest den nuværende Regering hviler paa en Usandhed, og Usandheden bliver grovere for hvert Aar, der gaar. Se, alle disse og lignende kraftige Udtalelser bygger det ærede Medlem op paa de nysnævnte Tal. Men jeg maa sige, at sjældnen ere Tal blevne benyttede paa en mere letsindig Maade, og det er mig ganske ubegribeligt, at det ærede Medlem kan komme med dem, at de have kunnet gentages af det ærede Medlems Meningsfæller og ere slaaede fast ude i Pressen, thi de anførte Tal, de Tal, som skulde bevise, at det nuværende Flertal i Tinget ikke have noget Flertal bag sig i Befolkningen, vise aldeles ikke dette, de vise den ganske simple Ting, at Folketingskredsene ikke ere nøjagtig lige store; andet vise disse Tal ikke.

Men vi have rigtignok ganske anderledes slaaende Tal, der oplyse, at Folketingskredsene ere ulige store. Hvorvidt Flertallet her i Tinget har et Flertal af Vælgere bag sig, det oplyse Tallene ikke det allerringeste om. Reformpartiet har jo nemlig ogsaa Tilhængere i alle de Valgkredse, som repræsenteres af os, fra de andre Partier, og disse andre Partier have jo ogsaa Tilhængere i Reformpartiets Kredse; og man kan jo ikke uden videre gaa hen og bytte Tilhængere, men det er jo det, det ærede Medlem gør i sit Regnestykke. Han berøver nemlig Reformpartiet alle dets Tilhængere i de Valgkredse — er det 54 Kredse? — som vi andre repræsenterer, og giver dem til Erstatning for, hvad han saaledes har berøvet dem, *vore* Tilhængere i de Kredse, som Reformpartiet sidder inde med. Men en saadan Ombytning af Partiernes Tilhængere er jo en fuldstændig Umulighed. Nej, det er ganske andre Tal, som skulle bidrage til at faa denne Sag afgjort: hvorvidt Ministeriet og Flertallet her sidde paa et Flertal af Vælgerne. Men disse Tal eksistere aldeles ikke, fordi der jo ikke har været Valg efter det Skisma, som foregik i Reformpartiet i Foraaret. Der er med andre Ord ikke noget som helst Menneske, der ved, hvorvidt Flertallet sidder med et Flertal bag sig i Befolk-

ningen; med andre Ord, der er intet Menneske, som ved, om det Grundlag, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds kalder sit Kærnepunkt i denne Sag, er rigtigt, eller det er galt. Man kan formode det ene eller det andet, men man ved ingenting. Derfor skrider alt det, som det ærede Medlem har bygget op her, ganske ud; thi der er intet Grundlag. Men det er jo aabenbart det ærede Medlems Mening — og han har ogsaa sagt det saavel i Foraaret som ogsaa nu i Dag — at Folketinget skal være et Spejlbillede af Befolkningen. Men hvis dette er hans Ideal, hvis det er hans *første*, saa maa det ærede Medlem nødvendigvis gaa i Selen for at fremskaffe den Valgmaade, som gør, at Folketinget kan blive dette Spejlbillede. Det er, som jeg før sagde, og jo har paaavist, en fuldkommen Illusion at tro, at det kan opnaas ved Enkeltmandskredse. Det ærede Medlem beklager, at Socialdemokratiet ikke har det Antal Repræsentanter, de bør have, og han indrømmer ogsaa, at Højrepartiet heller ikke har den Repræsentation, som det ifølge sit Stemmetal kunde gøre Krav paa. Ja, det er rigtigt nok, men de Herrer kunne ikke paaavise, at noget Parti, hverken Socialdemokratiet eller Højre, kan faa dette ved, at Kredse gøres lige store. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det haster. Han siger, at det haster, nu er der ingen Tid at spille. Men med hvad er der ingen Tid at spille? Ja, det maa vel være med at skaffe en retfærdig og endelig Ordning af dette Spørgsmaal — det er ogsaa et Udtryk, som det ærede Medlem har brugt. Det maa med andre Ord være at faa Spejlbilledet i Orden. Men Spejlbilledet kommer kun i Orden ved, at man accepterer Forholdstalsvalgmaaden. Og sidste Valg gav os det ligefrem ind med Skeer. Præstø Amt har 6 Valgkredse, og de ere noget nær lige store; Indvaanerantallet varierer kun imellem 15 og 20,000. Disse 6 Kredse valgte 6 Medlemmer af Reformpartiet — vi maa naturligvis tage Partiet, som det var den Gang. Men da viser det tilsyneladende forbløffende sig, at de 6 valgte Kandidater kun fik 55 pCt. af de afgivne Stemmer; de 45 pCt. faldt paa ikke valgte Kandidater. I Amtets fjerde Kreds — tror jeg det er — havde der stillet sig hele tre Reformmænd, altsaa to foruden den valgte, og disse to fik tilsammen 7 pCt. af de Stemmer, som bleve afgivne i Amtet. Der faldt altsaa paa Reformpartiet ialt 62 pCt. Enten man nu regner med 55 eller med 62 pCt., saa kan